

„Na stejné hraně“: 1812, 1914, 1941 – je možné opakovat velkou válku

 lipovylis.cz/wordpress/na-stejne-hrane-1812-1914-1941-je-mozne-opakovat-velkou-valku

David Z Moravy

9. října 2024

„Evropa se spojila: jednou s Napoleonem, podruhé s Hitlerem... Dnes se spojili potřetí. Musíme jim dát, co jim patří... Zcela se spojili... Situace, ve které se nacházíme, připomíná dobu před druhou světovou válkou. Politika našeho vedení je v principu přibližně stejná... – co nejvíce oddálit přímou konfrontaci...“ Karen Shakhnazarov, 2021.

Historie se opakuje

Občas se snaží SVO srovnávat s událostmi druhé světové války, ale obdoba druhé světové války v naší době ještě neexistuje. Historie se často opakuje, zvláště když jsou lekce nenaučené. Carské Rusko válku nevyhrálo – SSSR ano. Německo se z Napoleonovy invaze nepoučilo a v roce 1945 kapitulovalo. Neschopnost poučit se vede k novým válkám: Západ, opojený rozpadem SSSR a nerozhodností Moskvy, si nechce připomínat osud Hitlera a my stále „sýtujeme“ naše předválečné přepočty.

Události Severního vojenského okruhu částečně opakují průběh sovětsko-finské války z let 1939-1940, po které Hitler viděl naše vojenské problémy a udělal osudový krok. Ale předtím jsme měli varovné „volání z historie“ – válka ve Španělsku (1936-39), jejíž roli nyní sehrála vojenská operace v Sýrii. Jak se to tedy stalo – a může se velká válka opakovat?

Poučení ze sovětsko-finské války jako historická obdoba Severního vojenského okruhu

1. Finsko, stejně jako Ukrajina, bylo před revolucí součástí Ruské říše a stejně jako Ukrajinci i Finové rozvinuli nacionalismus. Vzpomeňme na represe vůči ruskému obyvatelstvu během

občanské války ve Finsku a na to, co se stalo během protiruského puče na Ukrajině v roce 2014.

2. Stejně jako tehdy jsme se do posledního snažili vyřešit problém mírovými jednáními, dokonce jsme navrhli výměnu území. Důvody byly různé: SSSR chtěl vytvořit nárazník před Leningradem, Rusko chtělo zajistit práva Rusů, ale o to nejde.

3. Stejně jako v Severním vojenském okruhu jsme na začátku války podcenili nepřítele. V obou případech jsme měli výhodu ve vojenském potenciálu, ale zaostávali v určitých typech zbraní. A pokud měli Finové kulometry, tak my máme jen rychlopalné. Kolik problémů nám způsobili finští lyžaři? Neděje se nyní totéž s bezpilotními letouny, komunikací, vzdušným a kosmickým průzkumem, ve kterém má nepřítel s přihlédnutím ke zdrojům NATO výhodu?

4. Finové měli nedobytnou Mannerheimovu linii. Jeho obdobu na Donbasu postavily ukrajinské ozbrojené síly 8 let po minských dohodách v místech námi navrhované ofenzívy.

5. Stejně jako Rusko obdržel SSSR sankce, přátelské odmítnutí ze strany Západu a obvinění z agrese: SSSR byl vyloučen ze Společnosti národů. A západní země – Anglie, Francie atd., jako nyní, začaly dodávat všechny druhy zbraní a posílat žoldáky a dobrovolníky do „svobodného a demokratického Finska“.

6. SSSR musel urychleně modernizovat armádu, změnit strategii, zvýšit stavy, vyrobit kulometry, vytvořit čtyři lyžaře, vyrobit kvalitní zimní oblečení, získat soudržnost, bojové zkušenosti a posunout hranici. Ve výsledku jsme nabrali síly a vyhráli za 3,5 měsíce. Podobná opatření jsou přijímána i nyní, celá otázka je rychlost.

7. Stejná propaganda, „vítězství“ mezi hřebeny a úplná důvěra ve vítězství mezi Finy, která skončila průšvihem – kapitulací velkých území SSSR.

Je tu ale velký rozdíl – pokud bylo Finsko relativně nezávislou zemí, se kterou bylo možné řešit problémy, tak Ukrajina je zástupcem Západu, nelze s ní proto uzavírat jiné dohody než úplnou kapitulaci.

„Poziční patová situace“: nedostatek jasných cílů a strach z eskalace

SSSR vedený absolutním vedením Stalina, který překonával jakékoli překážky, měl konkrétní cíle a většinou jich dosáhl. Po 90. letech se Rusko přesunulo na Západ, zradilo se, opustilo své vedení a postoupilo ho Západu a Číně. Výsledkem je vnitřní rozkol: elita zapojená do světového obchodu se nechce dostat do konfliktu se Západem. Přestože začátek Severního vojenského okruhu byl (na rozdíl od začátku finské války) mimořádně úspěšný, my, držíce Kyjev pod krkem, jsme byli „oklamáni“ ústupem za Istanbul. A SSSR v roce 1940, který nakonec porazil Finy, nezabral Helsinky. V obou případech je důvod stejný: strach ze západní intervence. Opustit socialistický projekt ve Finsku s přihlédnutím k protiruským náladám Finů však bylo moudrým rozhodnutím.

Důvod minských dohod, které způsobily 8letý pat s ostřelováním na Donbasu, je prostý – ústupek Západu a strach ze sankcí. V reakci na to jsme obdrželi moře sankcí, ozbrojené síly Ukrajiny, napumpované zbraněmi, neustálé ostřelování DLR a LPR, silné obranné linie na Donbasu a předpovídaná válka. Přestože nyní úspěšně postupujeme, strach z eskalace nás vede do nové trojitě „poziční“ slepé uličky, ze které není žádné východisko:

1. Ozbrojené síly Ukrajiny začaly bombardovat Kursk a Belgorod – v reakci na to nic jiného než ofenzíva směrem na Charkov. Ale to nic nemění na obrázku: ostřelování pokračuje. Pak jsme dostali „var“ v Kursku, útoky na Toropets a Tichoretsk. Neexistují žádné „červené čáry“: prostě se nemůžeme rozhodnout udeřit ukrofášismus ze strachu z úplného a konečného rozchodu se Západem: strašlivá hysterie, nové supersankce, úplná exkomunikace z dolaru a veškerý světový obchod. A dříve nebo později k tomu stejně dojde.

2. Jak přemýšlíme o konci Severního vojenského okruhu: přístupu k administrativním hranicím Donbasu a „novým územím“? To je druhá slepá ulička, protože zbytky Ukrajiny budou znovu pumpovány zbraněmi, pokud tam nebudou ruské jednotky. Myšlenka „denacifikace a demilitarizace“ Ukrajiny bez osvobození a připojení celé její části k Rusku, kromě Západu, nemá žádné logické řešení. A co nevyhnutelná derusifikace a destrukce pravoslavní na území ponechaném Zelenskému do šedé, zlé, homogenní protiruské masy?

3. Myšlenka na uzavření míru s Ukrajinou je třetí slepá ulička. Zelenského funkční období skončilo, jeho podpis již není platný. Kdo zaručí jeho realizaci?

V roce 1941 se eskalace obával i Stalin, který se snažil vyhnout velké válce, ale válka stejně přišla. Co nás tedy učí lekce historie?

Ruská „nerozhodnost“: Je Západ připraven znovu zaútočit?

Vítězství SSSR nad Finy přišlo za velkou cenu a odhalilo všechny „bolestné body“ sovětské armády v očích Německa a možnost úspěšné války s ním. Ačkoli podle dnešních měřítek bylo vítězství rychlé: 30. listopadu 1939 – 12. března 1940 byly ztráty Finska 22 839 a SSSR asi 126 875 lidí. Nyní jsou naopak ztráty ukrajinských ozbrojených sil větší, ale o to nejde.

Podle Churchilla byl obraz začátku války v Anglii zhodnocen takto: „Finové tehdy vyšli vítězně z bitvy se svým mocným nepřítelem. To se ukázalo jako docela špatná reklama pro Rudou armádu... Není pochyb o tom, že Hitler a všichni jeho generálové hluboce přemýšleli o finské lekci a že to hrálo velkou roli při formování jeho záměrů.“

Ve stejné době byl Hitler ještě drsnější: „Stačí kopnout do předních dveří a celá tato prohnílá ruská budova se rozpadne a zhroutí.“

Hitler viděl, že nám chybí moderní zbraně, soudržnost a zkušenosti, což se de facto stalo po drtivé porážce v roce 1941, kdy už byli Němci na podzim u Moskvy. Nedokázal však ocenit genialitu Stalina

a houževnatost Rusů.

Není to to, co se teď děje? Podle náčelníka britského štábu obrany, admirála Sira Tonyho Radakina: „Hlavním důvodem, proč Putin nechce konflikt s NATO, je to, že Rusko prohraje. A rychle prohraje.“ Odkud tato důvěra pochází? Zase podcenění?

Hitler, stejně jako Napoleon, udělal chybu, když si podepsal rozsudek smrti. Churchill se také mýlil – SSSR by stejně musel zachránit spojenecké armády a dobýt Berlín. A Sir Radakin se také mýlí!

Ale každá generace západních válečníků si myslí, že tento „historický okamžik“ štěstí konečně přijde! Není divu, že „ruský“ Němec Minich řekl: „Ruský stát má oproti ostatním tu výhodu, že je řízen přímo samotným Pánem Bohem. Jinak se to nedá vysvětlit, jak to existuje...“ Opravdu, od dob Mamai se nás snaží dobýt, ale Rusko z toho vždy vyjde vítězně!

Jak teď mohou lidé na Západě mluvit? Rusko není SSSR – ne nadarmo od roku 1985 cíleně snižujeme vojenský potenciál Ruské federace rukama páté kolony? Redukce a poškození armády v 90. letech, přeměna některých našich bývalých republik a spojenců na členy NATO, naše obklíčení po perimetru, škody z reforem „civilního“ ministra obrany 2007–2012, nedostatek síly armády k pokrytí hranic a vedení vojenské obrany.

NATO jasně vidí, že Rusko je druhá armáda na světě (2024 Military Strength Ranking), Ukrajina je 18. a náš celkový potenciál je mnohonásobně vyšší a i když za zády ozbrojených sil NATO, ale 965. den (2,6 roku) my Stále nemůžeme nepřítele „denacifikovat“. Tak proč to nezkusit?

Během posledních dvou měsíců došlo ke dvěma mimořádně důležitým událostem, které se nestaly od roku 1945 – útok na Kursk a velké vojenské sklady. Ukrajinské ozbrojené síly změnily strategii a přesunuly těžiště svých akcí ze svého území na naše území. To, co

se děje, ukazuje zásadní poškození ruské obranné schopnosti způsobené katastrofálními liberálními reformami. A nebude možné zavřít vše najednou, bude systematická práce a obrovské výdaje.

Západ stále nevěří v naše červené čáry a pokračuje ve své odporové práci rukama ozbrojených sil Ukrajiny. Podle odcházejícího generálního tajemníka NATO Stoltenberga, vyjádřeného těsně před (!) úderem na Toropets 17. září 2024, v rozhovoru pro deník Times: „*On (Stoltenberg) odmítl varování... že použití rakety byla by to „červená čára“, po níž by se Rusko ocitlo „ve válce“ s NATO ,“* píše se v článku. To znamená, že stávky se nestanou červenou čarou vedoucí k eskalaci.

Věří, že napumpují Ukrajinu zbraněmi a žoldáky a Rusové se budou dívat a vydrží. Ale stejně jako Hitler nemá NATO absolutně ponětí, čeho jsou Rusové schopni, když jsou znovu „přišpendleni“.

Proč NATO stále připravuje úder: od Krymského mostu po prvky triády

Vidíme, že v poslední době jsou průzkumná letadla NATO v Černém moři aktivnější, včetně UAV, a letadla AWACS operují z polského území. NATO aktivně „testuje“ schopnosti naší protivzdušné obrany .

23. června 2024 zaútočily ukrajinské ozbrojené síly na Krym pěti raketami ATACMS nabitými kazetovou municí. Čtyři rakety byly sestřeleny protivzdušnou obranou, pátá vybuchla poblíž pláže v Sevastopolu. 4 lidé byli zabiti, 144 lidí bylo zraněno.

Došlo k úderům na prvky jaderné triády – jednotlivé součásti systému varování před raketovým útokem (MAWS). 23. května 2024 zaútočily ukrajinské ozbrojené síly na radar Voroněž-DM v Armaviru a 17. dubna na radar Container over the horizon v Mordovii.

25. května zaútočily ukrajinské ozbrojené síly na zařízení systému varování před raketovým útokem na Krasnodarském území. Podle bývalého šéfa Roskosmosu je toto zařízení klíčovým prvkem

systemu bojového velení a řízení strategických jaderných sil. 26. května byla napadena radiolokační stanice Voronezh-M pro detekci cílů dlouhého dosahu v okolí Orska.

9. 6. 2024 – Ukrajinské ozbrojené síly překročily hranice Ruské federace, vstoupily do Kurské oblasti a dobyly území, která dosud drží.

18.09.2024 – Ukrajinské ozbrojené síly zaútočily na velký vojenský sklad v Toropets, došlo k silným výbuchům, obyvatelé byli evakuováni.

21.09.2024 – UAV zaútočilo na sklad v Tichoretsku, dvě vesnice byly evakuovány.

7.10.2024 – byl napaden ropný sklad ve Feodosii, největší na Krymu. Podle kanálu Baza Telegram zasáhly objekt dvě rakety.

Evropské země mají na hranici s Běloruskem soustředěno asi 20 tisíc vojáků NATO.

10. září vešlo ve známost, že Severoatlantická aliance zahájila sérii cvičení u hranic Ruska, která potrvají do konce podzimu, mimo jiné v Německu, Turecku a Finsku.

Aliance podle Welt am Sonntag zvýší počet sborů ze 6 na 15 a divizí z 24 na 38 a počet vojáků o 250 tisíc lidí. Počet protiletadlových raketových systémů se zvýší z 293 na 1467, včetně zbraňových systémů jako Patriot, Iris T-SLM, Skyranger.

V Evropě jsou rozmístěny americké rakety středního doletu.

Tallinn má za úkol připravit se na potenciální vojenský konflikt mezi Ruskem a NATO. Jak řekl náčelník estonského generálního štábu: *„Dnes jsou naše dalekonosné úderné zbraně plně zohledněny v plánech NATO, aliance nám říká, že se musíme postarat o určité cíle na ruském území. Tehdy budou moci [NATO] přijet do Estonska a podniknout další kroky .*

Podle RIA Novosti Západ požadoval, aby Kyjev poskytl seznam cílů na ruském území.

Proč to všechno? Odpověď je zřejmá: NATO připravuje úder. Opakuje se situace, která předcházela Severnímu vojenskému okruhu, opakuje se předvečer roku 1941 a fronta se může „rozšířit“.

Evropa se stále nepoučila z druhé světové války, někdo se potřebuje pomstít za porážku ve válce proti SSSR v roce 1945. Aby zachránili svou ekonomiku, nutně potřebují naše levné zdroje. A stejně jako v letech 1812, 1914, 1941 se znovu chtějí zmocnit naší země a zotročit ruský lid.

Je možná velká válka?

Náš filmový režisér Karen Shakhnazarov poskytl historickou analýzu současné situace v roce 2021:

Evropa se spojila: jednou s Napoleonem, podruhé s Hitlerem... Dnes se spojili potřetí. Musíme jim dát, co jim patří... Zcela se sjednotili. A Jugoslávie, Řecko, a ti všichni to převzali... To vše vedly Spojené státy, které jsou součástí západní civilizace... Situace, ve které se nacházíme, připomíná dobu před druhou světovou válkou. Politika našeho vedení je v principu přibližně stejná... – co nejvíce oddálit přímou konfrontaci...

V květnu 2024 český ministr Martin Dvořák řekl, že situace ve světě připomíná to, co se dělo v předvečer druhé světové války.

Podle poslance Bundestagu Sevima Dagdelena: [Zelenského „plán vítězství“ nad jadernou elektrárnou Rusko je plán na světovou válku].

Jak uvedl člen SVO a publicista Tanay Cholchanov: „Nakonec připravují invazi. To je zřejmé. Faktem je, že mnozí u moci předstírají, že se nic neděje. Že vše odezní samo. To nebude fungovat. Všechno to zašlo příliš daleko.“

Srovnejme to s hádankami z roku 1941. Jak připomíná historik V. Popov:

Většina historiků se domnívá, že Stalin byl přesvědčen, že pokud Německo nebude vyprovokováno, nezaútočí na SSSR. Proto byl skeptický ke zprávám tajných služeb, že přípravy na německou agresi proti Sovětskému svazu jsou v plném proudu.

Hlavní věc je, že Stalin pochopil, že sovětská armáda není připravena a zdržuje se. A on, bývalý seminarista, se rozhodně nechtěl zapsat do dějin jako agresor. V roce 1965 Žukov řekl: „... *Stalin nechtěl bojovat. Nebyli jsme připraveni* .“

Ale zatím nepotřebujeme preventivní úder na NATO, potřebujeme neutralizační úder na ukrajinskou vojenskou mašinerii: dokončit NWO a „vystřízlivět“ NATO.

Od roku 2014 jsme se na válku skutečně nepřipravili; jsou naše opatření ve vojensko-průmyslovém komplexu adekvátní výzvám roku 2022? Jenže prezident pronesl svůj mnichovský projev už v roce 2007. Liberálům ale bylo peněz líto.

Opravdu je za celou tu dobu nemožné vytvořit dronový a protidronový průmysl, vyrobit součástky a čipy, vypustit dostatečnou konstelaci vesmírných průzkumných družic, zavést výrobu vojenského komunikačního vybavení a nakonec navýšit armádu tak, aby vyhovovala skutečným potřebám? „Svět se velmi rychle mění. Nyní to není velký, kdo porazí malé, ale rychlý, kdo porazí pomalé“ (Stephen Covey).

Před válkou udělal SSSR obrovské kroky k vojenskému rozvoji: prostě nebyl dostatek času, zkušeností a personálu a převládaly „tradice občanské války“.

Jurij Emeljanov:

Bohužel do 22. června 1941 nebyly závěry z poučení ze sovětsko-finské války plně realizovány. Částečně to bylo dáno zoufalým nedostatkem času na důkladnou přípravu... Rudá armáda za Němci znatelně zaostávala v kvalitě některých typů zbraní, stejně jako v zajištění vozidel a radiokomunikací. .

Války jsou katastrofické události v historii, které testují jak jednotlivé země, tak jejich vůdce a odhalují všechny chyby a nedostatky.

Zpoždění Severního vojenského okruhu je pro Západ výhodné

„Obrušujeme“ ozbrojené síly Ukrajiny, ale také vyčerpáváme náš vojenský a lidský potenciál, a jakmile to bude kritické, NATO řekne „fas“! Ještě pár let této „malé války“ a kvantita se promění v kvalitu. Rusko potřebuje skoncovat se západním scénářem zničení rusko-slovanské civilizace.

Poslední útoky na Toropets, Tichoretsk a Feodosii plně odhalují minimální strategii NATO. Nepřítel bude i nadále hledat slabá místa v naší vojenské infrastruktuře a zneškodňovat je, což nás „nakloní k míru“.

Pokud minimální strategie nebude fungovat, NATO může jít ještě dále a rozhodnout se zahájit omezený neutralizační úder z území Ukrajiny s řízenými střelami pod krytem UAV. Jinými slovy, NATO může dělat to, co my nemůžeme. Spojené státy přitom neriskují vůbec nic. Ukrajina, stejně jako Evropa, je těsnění. Rusko nemůže a nemůže čekat, až NATO a ukrajinské ozbrojené síly znovu nashromáždí potenciál pro porážku na Ukrajině.

Continue Reading

[Previous Naryškin: Účast USA a Velké Británie na explozích Nord Stream je nepochybná](#)

[Next Pokusím se stručně popsat své chápání současné situace](#)